

DECIZIA NR . 6

emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Hunedoara în anul 2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Biroul Vamal Tg-Jiu, prin adresa nr. ... / ...2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. ... / ...2005 asupra contestației formulată de **SC X SRL (fostă SC Y SRL)** împotriva :

• Actelor constatatoare privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiate de Biroul Vamal Tg. – Jiu, cu numerele :

- nr. ... / ...2005;

- nr. ... / ...2005;

- nr. ... / ...2005;

- nr. ... / ...2005;

- nr. ... / ...2005;

• Măsurii înființării popririi asupra disponibilităților bănești ,
petenta solicitând :

1. Anularea actelor constatatoare atacate și, pe cale de consecință,
anularea măsurilor dispuse prin actele contestate, ca fiind netemeinice și
nelegale și exonerarea de la plata sumelor imputate;

2. Suspendarea executării actelor contestate până la soluționarea
contestației.

Referitor la depunerea în termen a contestației, actele
constatatoare privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr. ...
- ... au fost încheiate de organele de control din cadrul Biroului Vamal Tg.-
Jiu în data de **07.06.2005**, iar contestația formulată de **SC X SRL (fostă
SC Y SRL)** a fost înregistrată la Biroul Vamal Tg. - Jiu sub nr. ... /
08.11.2005.

Astfel, prin referatul nr. ... / ... 2005 al Direcției Regionale
Vamale Craiova – Biroul Vamal Târgu - Jiu , se precizează faptul că
termenul a fost depășit prin **neprezentarea contestatoarei la Oficiul
Postal din ... pentru ridicarea actelor constatatoare** comunicate atât cu
recomandata nr. ...AR /... 2005 cât și cu recomandata nr....AR /... 2005
pe ambele adrese din ..., str. ... bl. ... sc. ... ap. ..., respectiv str. ... bl. ... sc.
... ap. ... jud. ...

Neprezentarea contestatoarei la Oficiul Poștal din ... pentru
ridicarea actelor constatatoare expediate cu recomandata nr. ...AR /... 2005
și cu recomandata nr....AR /... 2005 nu poate fi considerată ca motivație a

depășirii termenului de depunere a contestației întrucât ambele recomandate au fost returnate de către Oficiul Poștal din ... Biroului Vamal Târgu – Jiu.

Direcția Regională Vamală Craiova – Biroul Vamal Târgu - Jiu nu a făcut dovada datei la care petenta a luat la cunoștință de actele constatatoare nr. ... - ... încheiate în data de **07.06.2005**.

ORDINUL PREȘEDINTELUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicată în Monitorul Oficial nr. 893 din 6 octombrie 2005, la pct. 3.9 precizează :

“3.9. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.

În situația depunerii prin poștă a contestației, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat este obligat să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă.

3.10. Persoanele care nu respectă prevederile legale privind comunicarea actelor administrative fiscale și nu anexează la dosarul cauzei dovada comunicării actului atacat, precum și dovada depunerii contestației sunt direct răspunzătoare de acest fapt.”

Având în vedere cele arătate mai sus contestația se consideră că a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe pe fond asupra contestației depusă de SC X SRL (fostă SC Y SRL).

I. Prin contestația formulată, de SC X SRL (fostă SC Y SRL) invocă în susținerea cauzei următoarele argumente :

Petenta menționează, **în fapt**, că urmare a verificărilor efectuate de către inspectori din cadrul Biroului Vamal Tg-Jiu, s-au întocmit actele constatatoare contestate prin care se stabilește că subscrisa contestatoare datorează taxe vamale, comision vamal și T.V.A.

Ca urmare a acestor acte constatatoare, societății îi este imputată suma totală de ... lei cu titlu de taxe vamale, comision vamal și TVA.

Petenta susține că în actele constatatoare este invocat motivul retragerii preferințelor tarifare acordate la vămuire (exceptare de la plata taxelor vamale) adică adresa nr. .../...-...-... din ... 2005 a autorității vamale daneze, transmisă către A.N.V. București.

Înștiințarea anulării preferințelor tarifare a fost comunicată de DRV Craiova cu adresa nr. .../.. 2005 , înregistrată la Biroul Vamal Tg. Jiu sub nr. .../.. 2004 , în sensul că mărfurile acoperite de certificatele EUR 1 aferente fiecărui export nu sunt origine din Comunitatea Europeană conform Protocolului nr. 4 la Acordul Romania – UE și că în aceste condiții nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial.

Petenta arată faptul că la stabilirea situației amintite s-a ajuns printr-o apreciere superficială a materialului documentar precum și a insuficienței documentelor care să permită retragerea regimului vamal preferențial al bunurilor importate.

Astfel, petenta susține că la momentul realizării operațiunilor de vămuire s-a stabilit pe baza declarației exportatorului și a documentelor prezentate că bunurile exportate și respectiv importate, sunt de origine preferențială, astfel încât în mod corect s-a stabilit un regim tarifar preferențial, întocmindu-se certificate EUR1 pentru fiecare export, Autoritatea Vamală Daneză însușindu-și și autentificând aceste certificate prin ștampilarea lor, atestând astfel că bunurile acoperite de aceste certificate sunt produse origine din Comunitatea Europeană și deci beneficiază de un regim tarifar preferențial.

Petenta arată că autoritatea vamală română și-a însușit cele adeverite prin certificatele EUR1 și au ținut cont la vămuire de aceasta, precum și de documentele prezentate și care atestau că bunurile acoperite de certificatele EUR1 aferente exportului și respectiv importului, sunt produse origine din Comunitatea Europeană și beneficiază de un regim tarifar preferențial.

Actele constatatoare contestate precum și în succesiune măsura executării silite prin poprirea disponibilităților bănești nu conțin nici un temei de fapt care să determine aplicarea dispozițiilor legale invocate care să îndreptățească unitatea vamală să calculeze taxele vamale și celelalte sume întemeiate pe acestea.

Petenta arată că se face referire la o adresă a autorității vamale daneze care stabilește că bunurile nu sunt origine din Uniunea Europeană în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE, fără a se indica temeiul/textul legal din reglementarea invocată care să arate ce

anume a determinat o asemenea apreciere, adică, de ce bunurile importate nu sunt originare din UE, ce anume le califică drept bunuri neoriginare.

Societatea contestatoare susține că în toate cazurile, atât autoritatea vamală daneză cât și autoritatea vamală română, trebuiau să încadreze caracterul neoriginalității nu în termeni generali, ci, dat fiind faptul că deservește un serviciu specializat, trebuia să arate de ce anume nu sunt considerate bunuri originare din UE, aceasta în condițiile în care atât la momentul realizării operațiunilor de vămuire la export și la import, cât și în acest moment petenta este sigură de situația contrară, adică bunurile importate sunt originare din UE și se impune menținerea regimului tarifar preferențial inițial stabilit.

Petenta arată că, pe de altă parte, așa cum rezultă din însăși motivația autorității vamale, recalcularea s-a făcut în temeiul adresei autorității vamale daneze care practic anulează declarațiile exportatorului și certificatele EUR1, adresă daneză transmisă prin adresa nr. .../. 2005 de către A.N.V. București.

Contestatoarea consideră că printr-o astfel de procedură și prin nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la verificarea ulterioară a dovezilor de origine se aduce grav atingere circuitului vamal, determinând neîncrederea și îndoiala în și față de profesionalismul autorităților vamale în ce privește operațiunilor de import și export în condițiile în care acestea deservește un serviciu specializat.

Societatea arată că, în mod normal, verificarea ulterioară a dovezii de origine a bunurilor se efectuează ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente probatorii - facturi, declarații vamale, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea altor condiții (art.32 - Protocolul nr. 4 la Acordul România - UE). Prin urmare, simpla adresă a autorității daneze nu determină retragerea regimului preferențial acordat, ci poate determina o verificare a documentelor de origine, aceasta mai ales în condițiile în care adresa daneză nu este urmarea a solicitărilor autorității vamale române.

Petenta susține ca, mai mult decât atât, chiar Regulamentul de aplicare al Codului Vamal Român prevede necesitatea verificării certificatelor de origine (și nu luarea în considerare a unei adrese emise unilateral și fără să fie solicitată), verificare care în cazul de față nu s-a efectuat, ci, așa cum a arătat anterior, motivul recalculării s-a întemeiat doar pe adresa autorității vamale daneze a cărei veridicitate petenta o pune la îndoială.

Petenta invocă art. 107 din Regulamentul de aplicare al Codului Vamal Român, care prevede:

“ În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”,

susținând că și acest articol invocat se referă la necesitatea verificării dovezilor de origine și nu luarea ca valabilă a unei adrese care nu a fost solicitată.

Societatea contestatoare susține că, așa cum a arătat anterior, verificarea dovezilor de origine se face la cererea autorității vamale importatoare (care, din ceea ce s-a consemnat în actul constatator, nu a făcut o astfel de solicitare).

Petenta arată că în scopul verificării se returnează de către autoritatea vamală a țării importatoare autorității țării exportatoare, după caz, certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, factura, declarația pe factură sau o copie de pe documentele autorității vamale a țării exportatoare. Ori petenta susține că o asemenea procedură nu s-a urmat, adresa autorității daneze se întemeiază pe faptul că exportatorul nu ar fi putut face dovada caracterului originar al bunurilor, fără a fi solicitate autorității vamale române documente care să poată fi verificate pentru a se considera că bunurile acoperite de certificatele EUR 1 aferente exporturilor la care se referă actele de constatare contestate nu sunt originare din UE și deci nu ar beneficia de regimul tarifar preferențial.

Față de cele anterior enunțate, rezultă că autoritatea vamală română, fără a îndeplini procedura prevăzută de reglementările vamale în vigoare privind verificarea ulterioară prin întocmirea documentelor contestate contrazice și infirmă documente perfect legale, precum și o operațiune de vămuire îndeplinită conform legii.

Petenta susține că actele constatatoare întocmite de Biroul Vamal Tg-Jiu și contestate sunt neîntemeiate, drept urmare nici măsura executării silite prin poprirea conturilor nu este temeinică, ceea ce impune desființarea lor cu consecința exonerării de la plată a sumelor imputate.

Societatea arată că a negociat prețurile de achiziție și a achiziționat bunurile în considerarea faptului că sunt bunuri originare din comunitatea europeană, prin urmare a înțeles să importe bunuri care sunt supuse unui regim tarifar preferențial condiționat de faptul că se încadrează în condițiile legale pentru întocmirea certificatului EUR 1 și numai după prezentarea dovezilor că bunurile exportate și respectiv importate sunt/au calitatea de a fi originare din comunitatea europeană. În lipsa acestor

dovezi, prețurile bunurilor exportate și respectiv importate ar fi fost cu mult mai mici.

Petenta precizează și faptul că desfacerea cu amănuntul a bunurilor importate în conformitate cu cerințele legale în vigoare (de garanție, postgaranție, etc.) s-a făcut ținându-se cont de valoarea de import la care s-a adăugat cheltuielile cu recondiționarea, profitul nedepășind 5%.

Referitor la stabilirea taxelor vamale și a sumelor imputate, petenta menționează faptul că imputarea este netemeincă și nelegală deoarece societatea a fost de bună credință întemeindu-se pe dovezile de origine prezentate și pe autenticitatea și veridicitatea certificatelor EUR1, petenta precizând, că au fost atestate pentru veridicitate și autenticitate de autoritatea vamală daneză și însușit de autoritatea vamală română și în aceste condiții a realizat operațiuni de import perfect legale achitând toate taxele solicitate la import, deci a realizat importul și a valorificat bunurile în condițiile că sunt originare din comunitatea europeană.

Societatea contestatoare susține că, în aceste condiții, nu-i pot fi imputate sume cu privire la care nu s-a obligat niciodată și nu a înțeles să se oblige vreodată, aceasta rezultând din legalitatea și buna-credință de care a dat dovadă în cadrul operațiunilor de dobândire importate și vămuite. Dacă nu ar fi așa, petenta susține că s-ar încălca principiul bunei-credințe, al erorii comune și invincibile existente cu privire la originea bunurilor importate (nici autoritatea vamală daneză și nici cea română care desfășoară servicii specializate nu au sesizat neconformitatea) și s-ar ajunge la situația că în lipsa oricărei culpe petenta să fie obligată la plata de taxe vamale nedatorate pentru importuri de bunuri atestate ca fiind originare din comunitatea europeană și care beneficiază de un regim tarifar preferențial, bunuri pe care, în lipsa acestui caracter de originaritate, contestatoarea susține că nu le-ar fi importat niciodată sau dacă le-ar fi importat le-ar fi valorificat la prețuri care să acopere întregă investiție.

II. Prin actele constatatoare privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului încheiate de Biroul Vamal Tg. – Jiu, cu numerele:

- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005,

s-au constatat următoarele :

Anularea preferințelor tarifare acordate la vămuirea, în baza certificatelor de circulație a mărfurilor nr.:

- EUR 1 ...;
- EUR 1 ...;
- EUR 1 ...;

și a declarațiilor de pe facturile externe emise de exportatorul danez Z nr.:

- ... / ...2003;
- ... / ...2003,

în urma verificărilor ulterioare efectuate de către autoritatea vamală daneză, care comunică cu adresa nr. ... /...-...-... din ...2005, transmisă de ANV București cu adresa nr. .../. 2005 , că pentru mărfurile acoperite de certificatele EUR1 și declarațiile de origine de pe factura externă, mai sus menționate, exportatorul danez Z nu a putut dovedi caracterul original al bunurilor în sensul Protocolului 4 al Acordului România – UE. Prin urmare, mărfurile nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Înștiințarea anulării preferințelor tarifare este comunicată de către Direcția Regională Vamală Craiova, cu adresa nr. .../. 2005 și înregistrată la Biroul Vamal Tg-Jiu sub nr. ... / PE / ...2005.

Temeiul legal invocat de organele vamale:

- art. 61 și 75 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul Vamal România
- art. 32 din OUG nr. 192 / 2001 privind ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de „Produce originare” și metode de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Referitor la îndeplinirea condițiilor procedurale, întrucât contestația este formulată de **SC X SRL ...**, dar **amprenta ștampilei este a SC Y SRL ...**, prin adresa nr. ... / ...2006 s-a solicitat prezentarea petentului la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara – Biroul de Soluționare a Contestațiilor, în vederea **îndeplinirea condițiilor procedurale** .

SC Y SRL ... cu adresa nr. ... / ...2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. ... / ...2006, precizează cele solicitate și îndeplinește condițiile procedurale.

SC X SRL ...) a avut sediul în ..., Str. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., jud. Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J ..., având C.F. ..., era reprezentată de dl. ..., în calitate de asociat unic.

Prin actul adițional având data certă nr. ... / ...2003 dl. ..., în calitate de asociat unic, a hotărât să aducă următoarele modificări societății:

- Denumirea societății : SC Y SRL;
- Sediul societății : ..., Str. ..., bl...., sc. ..., ap. ..., jud. Hunedoara;

Astfel, societatea comercială, conform Certificatului de Înregistrare seria B nr. ... din ...2003 emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, are următoarele date de înregistrare:

SC Y SRL din ... are sediul în ..., Str. ..., bl...., sc. ..., ap. ..., jud. Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J ..., având atribut fiscal R, Cod Unic de Înregistrare ....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe pe fond asupra contestației depusă de SC Y SRL ... (fostă SC X SRL ...).

III.1 Referitor la contestarea actele constatatoare privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiate de Biroul Vamal Tg. – Jiu, cu numerele :

- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005;
- nr. ... / ...2005,

cauza supusă soluționării este dacă contestatarul datorează bugetului de stat obligații vamale, în condițiile în care ele s-au constatat la un control ulterior efectuării importului în regim vamal preferențial și pentru care organele vamale române au dispus retragerea preferințelor tarifare inițial acordate petentului, întrucât administrația vamală daneză a precizat că exportatorul danez nu a putut face dovada că sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE și deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

În fapt, cu declarațiile vamale de import nr. :

- ... / ...2006;
- ... / ...2003;
- ... / ...2003;

- ... / ...2003;
- ... / ...2003,

SC Y SRL ... (fostă SC X SRL ..., a efectuat importuri de bunuri constând în produse electrice de uz casnic sau gospodăresc din Danemarca pentru care a prezentat la vămuire certificate de origine tip EUR 1 nr.:

- EUR 1 ...;
- EUR 1 ...;
- EUR 1 ...;

și declarații de pe facturile externe emise de exportatorul danez Z nr.:

- ... / ...2003;
- ... / ...2003.

Mărfurile importate au beneficiat de tratament tarifar favorabil la import din partea organelor vamale române.

În urma verificărilor ulterioare efectuate de către autoritatea vamală daneză, din proprie inițiativă, aceasta comunică cu adresa nr. ... /...-...-... din ...2005, transmisă de ANV București cu adresa nr. .../. 2005 , că pentru mărfurile acoperite de certificatele EUR1 și declarațiile de origine de pe factura externă, mai sus menționate, exportatorul danez Z nu a putut dovedi caracterul original al bunurilor în sensul Protocolului 4 al Acordului România – UE. Prin urmare, mărfurile nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Înștiințarea anulării preferințelor tarifare este comunicată de către Direcția Regională Vamală Craiova, cu adresa nr. .../. 2005 și înregistrată la Biroul Vamal Tg-Jiu sub nr. ... / PE / ...2005.

În drept, în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României se prevede că:

“(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar.”

Organele de control vamal au făcut aplicațiunea prevederilor art. 61 și 75 din Legea privind Codul vamal al României nr.141/1997, care prevăd :

“ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”,

ART. 75

În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”,

coroborate cu ART. 32 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 849 din 29 decembrie 2001, care prevede următoarele :

„Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă

produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor **suspiciuni întemeiate**, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control **a posteriori**, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Astfel că, numai în situația în care are suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestator, autoritatea vamală română ar fi avut posibilitatea să declanșeze procedura de control **a posteriori** în baza actelor normative mai sus enunțate, ori atât din referatul nr. ... / ... 2005 al Direcției Regionale Vamale Craiova – Biroul Vamal Târgu-Jiu, cât și din actele existente la dosar rezultă că autoritatea vamală daneză din proprie inițiativă a efectuat verificarea exporturilor efectuate de firma daneză Z, nefiind vorba de un control solicitat de partea autorității vamale române, neinvocându-se în actele constatatoare prevederile art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001, care prevede:

“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.” ,

Astfel, organele vamale române au dispus retragerea preferințelor tarifare inițial acordate petentei și recalcularea drepturilor vamale datorate, fără să fie prezentate în mod concret, clar și precis de ce bunurile importate nu sunt originare din Comunitatea Europeană, cu indicarea temeiului legal care atrage neoriginea comunitara a bunurilor .

În aceste condiții trebuia să se indice cu claritate **dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate**, sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol, respectiv prevederile art. 16 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile

Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 849 din 29 decembrie 2001, care arată :

„Art. 16

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III,

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, denumită în cele ce urmează "declarație pe factură", dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factură figurează în anexa IV."

Conform prevederilor ART. 21 – Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factură, din actul normativ menționat mai sus, se arată :

„Art.21

1. O declarație pe factură la care se face referire la art. 16 paragraful 1 b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22, sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând dintr-unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6000 EURO.

2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factură este făcută de către exportator prin dactilografiere, ștampilare sau tipărire pe factură, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial după modelul de text ce figurează în anexa IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite în acea anexă și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneală.

5. Declarațiile pe factură trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși, un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze astfel de declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris autorităților vamale ale țării exportatoare prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factură care îl identifică pe el ca și când ar fi fost semnată original de el.

6. O declarație pe factură poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.”

De asemenea trebuie ținut seama de prevederile art. 24, art. 27 și art. 28 din același act normativ menționat mai sus, care menționează :
„ART. 24 Prezentarea dovezii de origine

Dovezile de origine vor fi prezentate autorităților vamale ale țării importatoare în conformitate cu procedurile aplicabile în acea țară. Autoritățile respective au dreptul să solicite o traducere a unei dovezi a originii și pot, de asemenea, să solicite ca declarația de import să fie însoțită de o declarație a importatorului prin care acesta atestă că produsele îndeplinesc condițiile cerute pentru aplicarea acordului.

ART. 27 Documente probatorii

Documentele la care se face referire la art. 17 paragraful 3 și la art. 21 paragraful 3, folosite în scopul de a se dovedi că produsele acoperite de un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 sau de o declarație pe factură pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol pot consta inter alia din următoarele:

a) dovada directă a operațiunilor realizate de către exportator sau furnizor pentru a obține bunurile în cauză, conținute, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

b) documente care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, emise sau întocmite în Comunitate sau România, atunci când aceste documente sunt folosite conform legislației naționale;

c) documente care dovedesc prelucrările sau transformările materialelor în Comunitate sau în România, eliberate sau întocmite în Comunitate sau în România, atunci când aceste documente sunt folosite în conformitate cu legislația națională;

d) certificate de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factură care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite,

eliberate sau întocmite în Comunitate, în România sau într-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4, în concordanță cu regulile de origine care sunt identice cu regulile cuprinse în acest protocol.

ART. 28 Păstrarea dovezii originii și a documentelor probatorii

...2. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură va păstra cel puțin 3 ani copia de pe această declarație pe factură, precum și documentele la care se face referire la art. 21 paragraful 3.

Autoritatea vamală română, în cadrul actului constatator, nu a precizat clar care au fost documentele sau informațiile care sugerează că dovezile de origine sunt incorecte, iar autoritatea vamală daneză avea dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător pentru ca rezultatul verificării să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare în baza legislației Comunitare.

Autoritatea vamală română a precizat că autoritatea vamală daneză a considerat că bunurile nu constituie produse originare din Comunitatea Europeană, dar organele vamale române nu au menționat temeiul legal și de ce documentele, respectiv certificatele de origine EUR1 și declarațiile de pe facturi întocmită de exportator, nu corespund produselor prezentate.

Potrivit prevederilor art. 17 și 29 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, se arată :

“ART. 17

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise

cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale unui stat membru al Comunității sau ale României, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte cerințe stipulate în acest protocol.

5. Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul originar al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară. Autoritățile vamale emitente se vor asigura, de asemenea, că documentele la care se face referire la paragraful 2 sunt completate corespunzător. Ele verifică, în mod special, dacă spațiul rezervat descrierii mărfurilor a fost completat în așa fel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.

6. Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie indicată în caseta nr. 11 a acestuia.

7. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale și pus la dispoziția exportatorului de îndată ce prezentul export a fost efectuat sau asigurat.”

„ART. 29 Neconcordanțe și erori formale

1. Constatarea unor mici neconcordanțe între mențiunile făcute pe dovada originii și cele făcute pe documentele prezentate unității vamale, în vederea îndeplinirii formalităților pentru importul produselor, nu anulează ipso facto valabilitatea dovezii originii dacă se stabilește în mod evident că acest document corespunde produsului prezentat.

2. Erorile formale evidente, precum erorile de dactilografiere pe dovada originii, nu trebuie să determine respingerea acestui

document dacă aceste erori nu sunt în măsură să creeze dubii în ceea ce privește corectitudinea declarațiilor făcute în acest document.”

În actul constatator, organele de control vamal au precizat doar că autoritatea vamală daneză a considerat că bunurile nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordului România – UE, fără a menționa în ce constă caracterul de neorigine, fără a menționa temeiul legal în baza căruia produselor nu sunt originare, având în vedere că un certificat de circulație a mărfurilor EUR1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat, nefiind imputată petentului nici o neregularitate în emiterea certificatelor EUR1 și a declarațiilor de pe facturile externe, responsabilitatea pentru respectarea prevederilor protocolului 4 revenind autorităților vamale emitente.

Organele vamale române nu au invocat în cadrul actelor constatatoare faptul că prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, la art.40 stipulează:

“ **ART. 40**

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;**
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;**
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”**

petentul fiind răspunzător de autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Organele vamale române au retras regimul tarifar favorabil, fără a menționa în actul constatator că în condițiile nerespectării reglementărilor cuprinse în Protocol, societatea nu se găsește în situația acordării de către Guvernul Român a unor facilități la importul de mărfuri, astfel că organele vamale române trebuiau să menționeze clar că autoritatea vamală daneză este cea mai în măsură să aprecieze că mărfurile acoperite de certificate EUR1 și de declarații de pe factură nu mai pot beneficia de tratament preferențial, precizând totodată că administrațiile vamale ale statelor UE iau decizia asupra acordării sau neacordării regimului tarifar preferențial, funcție de rezultatul controlului, și nu organele vamale române, care sunt doar cele ce aplică regimul vamal legal.

De asemenea, din nici un act existent la dosarul contestației nu rezultă că produsele (mașini de spălat încărcare frontală, frigider, lăzi frigorifice, televizoare color, monitoare pentru calculatoare, etc), aduse în țară de către petentă nu ar reprezenta un produs originar din Comunitățile Europene, respectiv statele membre, și că în aceste condiții nu ar beneficia de tratamentul tarifar preferențial aplicat inițial.

Față de cele de mai sus, actele constatatoare nr. ... – ... din ...2005 vor fi desființate, urmând ca organele vamale să întocmească noi acte de control prin care vor motiva măsurile aplicabile, în funcție și de rezultatele eventualelor reverificări întreprinse de autoritățile vamale din țara în care își are sediul societatea exportatoare care a emis declarația de pe factură și Certificatele EUR1, respectiv Danemarca, și având în vedere cele reținute în prezenta.

III.2 Referitor la capătul de cerere privind măsura înființării popririi asupra disponibilităților bănești.

Măsura înființării popririi asupra disponibilităților bănești a fost dispusă prin adresa nr. ... / ...2005 în dosarul de executare nr. ... / 2005 privind pe **SC Y SRL ... (fostă SC X SRL ...)** referitor la Actele constatatoare nr. ...-.../ 2005 în sumă totală de ... lei reprezentând :

... lei – Taxe vamale ;
... lei – Comision ;
... lei – TVA ;

Prin referatul nr. ... / ... 2005 al Direcției Regionale Vamale Craiova – Biroul Vamal Târgu - Jiu se precizează faptul că prin actele constatatoare contestate au rezultat diferențe de drepturi vamale de încasat în sumă totală de ... , .. RON, la care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de ... , .. RON, conform proceselor verbale nr. ...-... din ...2005, rezultând suma totală de ... , ..RON.

În fapt, organele de control vamal prin referatul cu propunerile de soluționare a contestației nu au precizat clar din ce este compusă suma de ... lei contestată de petentă, din documentele existente la dosar neputându-se stabili corectitudinea sumelor dispuse prin actele constatatoare, întrucât există diferențe între sumele totale din referat (... , .. RON) și suma totală din adresa de înființare a popririi (... lei). Mai mult, nu se face dovada comunicării proceselor verbale nr. ... - ... din ...2005, prin

care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de ... ,... RON.

Având în vedere cele arătate mai sus și cele menționate la **pct. III. 1** din prezenta, pe cale de consecință, ținând cont de de faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept « *accessorim sequitur principale* » **procesele verbale nr. ... - ... din ...2005 vor fi desființate, urmând ca organele vamale să întocmească noi acte de control prin care să stabilească accesorii, funcție de rezultatele eventualelor reverificări întreprinse de autoritățile vamale din țara în care își are sediul societatea exportatoare care a emis declarația de pe factură, și Certificatele EUR1, respectiv Danemarca, și care ar putea genera debite de natura obligațiilor vamale, având în vedere cele reținute în prezenta.**

III. 3 Referitor la solicitarea petentei de suspendare a executării actului de control.

Se reține că întrucât prin prezenta decizie a fost soluționată contestația, **solicitarea respectiva nu mai are obiect.**

Pentru considerentele reținute și în temeiul Legii privind Codul vamal al României nr.141/1997, a prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, a reglementărilor ORDONANȚEI de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, și a prevederilor ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

DECIDE

Art. 1 – Desființarea actelor constatatoare privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr. ... – ... / ...2005 și a proceselor verbale nr. ...-... din ...2005 încheiate de Biroul Vamal Tg. – Jiu.

Refacerea controlului, care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază impozabilă care au făcut obiectul actelor de control desființate, de către o altă echipă de control decât cea care a încheiat actele desființate.